

HNK ZAJC

Kultura svima — inkluzivna najava programa riječkih institucija u kulturi za ožujak 2026.

HNK Ivan pl. Zajc

Pripremila udruga Kultura svima svugdje u sklopu projekta Kultura svima uz pomoć partnera, Udruge gluhih i nagluhih PGŽ te Udruge slijepih PGŽ.

Program Hrvatskog narodnog kazališta Ivan pl. Zajc za ožujak 2026.

Lokacija: Verdijeva bb, 51000 Rijeka

Raspored i izvedbe u ožujku:

BALKANSKI ŠPIJUN

Dušan Kovačević

Redatelj:

Miloš Lolić

Autorica adaptacije i dramaturginja:

Ivona Rieger

Scenograf:

Miloš Lolić

Kostimograf:

Miloš Lolić

Dizajn svjetla:

Dalibor Fugošić

Glazba:

Ivona Rieger

Oblikovatelj zvuka:

Saša Predovan

Montaža videa:

Aleš Suk

Asistentica redatelja:

Ivona Rieger

Glume:

Jelena Lopatić / Anastazija Balaž / Jelena Graovac Lučev / Damir Orlić / Jasmin Mekić / Edi

Ćelić / Mario Jovev / Deni Sanković

Inspicijentica:

Sandra Čarapina

Premijera: 28. veljače 2026.

Trajanje:

1:50

Izvodi se bez pauze

“Balkanski špijun” je kultna drama Dušana Kovačevića koja se kroz humor, apsurd i grotesku bavi univerzalnim temama – strahom, paranojom i društvenom kontrole. Kultni status ovo je djelo steklo upravo komentirajući kroz satiru mehanizme društvene manipulacije i straha, što ga čini itekako relevantnim i danas. “Balkanski špijun” progovara o odnosu pojedinca i vlasti, individualnoj i totalitarnoj svijesti te o posljedicama sistema koji zahtijeva apsolutnu

poslušnost, a koje se prvenstveno očituju u gubljenju razuma i raspadanju temeljnih vrijednosnih jedinica određenog društva. Zbog takvih proturječnosti sistem je ideja koja uništava sebe samog, a jedini opstanak vidi u traženju nevidljivih neprijatelja. Predstava u režiji Miloša Lolića dodatno će naglasiti kako pretjerana sumnjičavost, nepovjerenje i opsjednutost opasnostima izvana mogu dovesti do apsurdnih i tragikomičnih situacija, stvarajući napetost između pojedinca i sustava koji ga okružuje, a istovremeno će otvoriti suvremeni kontekst koji publiku potiče na razmišljanje i refleksiju o današnjem društvu i njegovom općem okruženju.

Miloš Lolić kazališni je redatelj, rođen 1979. u Beogradu, gdje je i studirao na Fakultetu dramskih umjetnosti. Svoju prvu režiju ostvario je u beogradskom Bitef teatru (Adam i Eva, Miroslav Krleža, 2002.), a tijekom karijere režirao je niz predstava u kazalištima srednje Europe, među kojima su Burgtheater Beč, Residenztheater München, Maxim Gorki Theater Berlin, Theater Basel, Slovensko narodno gledališče Ljubljana, Schauspielhaus Frankfurt, Atelje 212 Beograd, Zagrebačko kazalište mladih, Düsseldorfer Schauspielhaus, Újvidéki Színház Novi Sad, Bühnen Bern, Mestno gledališče Ljubljana i dr. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, uključujući Grand Prix Mira Trailović 43. Bitefa za predstavu "Sanjari" (Robert Musil, Jugoslovensko dramsko pozorište Beograd, 2008.), Politikina nagradu za režiju 46. Bitefa i nagradu za režiju festivala Bayerische Theatertage za predstavu "Bluthochzeit" (Federico García Lorca, Volkstheater München, 2011.), Grand Prix Borštnikovo srećanje za predstavu "Bartleby, pisar" (Herman Melville, Mini teater Ljubljana, 2011.), nagradu Nestroy za predstavu "Magic Afternoon" (Wolfgang Bauer, Volkstheater Beč, 2012.), nagradu Dorothea Neff za predstave "Die Präsidentinnen" (Werner Schwab, Volkstheater Beč, 2014.) i "Lazarus" (Enda Walsh & David Bowie, Volkstheater Beč, 2018.), te Sterijinu nagradu i nagradu za režiju Bojan Stupica za predstavu "Yankee Rose" (Slobodan Obradović, Beogradsko dramsko pozorište, 2022.) i mnoge druge.

VOLIM ŽENE

Damir Martinović Mrle / Ivanka Mazurkijević

Redatelj:

Saša Hess

Asistentica:

Andrea Matić

Video:

Branimir Štivić

Ton:

Matej Zec

Orkestracija:

Olja Dešić

Autorica teksta:

Tatjana Gromača

Izvođači:

Damir Martinović Mrle / Ivanka Mazurkijević / Severina / Zdenka Kovačiček / Konstrakta / Zoran Prodanović Prlja / Marina Perazić / Leon Lučev / Jelena Graovac Lučev / Olivera Baljak / Petar Baljak

Dirigent:

Valentin Egel

Riječki simfonijski orkestar

3. ožujka 2026.

Uoči Dana žena HNK Ivana pl. Zajca, Damir Martinović Mrle, Ivanka Mazurkijević za vas su pripremili glazbeni spektakl, „Volim žene“ Mr.Lee & IvaneSky predvodi zvjezdanu umjetničku postavu koja će zajedničkim nastupiti slaviti moć žena i njihovog stvaralaštva. Uz Riječki simfonijski orkestar pod ravnanjem Valentina Egela, spremite se čuti u jednom novom ruhu Ivanku Mazurkijević i Damira Martinovića Mrleta koji su za vas pripremili odabrane autorske hitove.

Njima će se na sceni pridružiti Severina, Konstrakta, Zdenka Kovačiček, Zoran Prodanović Prija, Marina Perazić, Leon Lučev, Jelena Graovac Lučev, Olivera i Petar Baljak te mnogi drugi umjetnici koji će, uz pratnju Riječkog simfonijskog orkestra pod ravnanjem Valentina Egela, i svojim hitovima uveličati Dan žena u „Zajcu“ gdje ćemo zajedničkim snagama ispreplesti sve umjetnosti!

KAD SE ZALJUBLJUJEMO

Autorski projekt Ivana Plazibata, Petre Pleše, Olivera Baljak, Aleksandre Stojaković Olenjuk, Jelene Lopatić, Denija Sankovića, Ana Marije Brđanović i Romine Tonković

Redatelj:

Ivan Plazibat

Dramaturginja i oblikovateljica teksta:

Petra Pleše

Autori teksta:

Ivan Plazibat / Petra Pleše / Olivera Baljak / Deni Sanković / Ana Marija Brđanović /
Aleksandra Stojaković Olenjuk / Jelena Lopatić / Romina Tonković

Scenografkinja:

Paola Lugarić Benzia

Kostimografkinja:

Manuela Paladin Šabanović

Oblikovatelj svjetla:

Predrag Potočnjak

Skladatelj:

Sandi Bratonja

Asistentica scenografkinje:

Mateja Ozmec

Uloge:

LARA: Olivera Baljak

ZRINKA: Jelena Lopatić

LEA: Aleksandra Stojaković Olenjuk

TONI: Deni Sanković

ANDREA: Romina Tonković

KAROLINA: Ana Marija Brđanović

Inspicijentica:

Sandra Čarapina

Trajanje:

1:20

Izvodi se bez pauze

„Hvala redatelju Ivanu Plazibatu čije smo režije u nekoliko navrata gledali kao inovativne (uporaba digitalnih sadržaja u prizorima), što je ovog puta kamere usmjerio u nevidljive granice ljudske tankočutnosti gdje su nastanjene katedrale duha, oku nevidljive a tako sveprisutne i snažne u ovom riječkom dramskom timu.“

Marijana Trinajstić, Kazalište.hr

„Olivera Baljak glumica je nepresušne sposobnosti preobražavanja svakim novim scenskim radom, čemu svjedoči i slojevitost koja izvire iz glavne junakinje ove predstave. Njezina nam je Lara bliska i predstavlja se kao otvorena knjiga, s cijelim nizom mana, vrlina, strahova i nadanja obuhvaćenih glumičinom nevjerojatnom ekspresivnošću.“

Oretta Bressan, Vijenac

Predstava „Kad se zaljubljujemo“ je priča koja nam kroz jedno obiteljsko okupljanje istodobno govori o ljubavi, pravu na nju, ali i predrasudama toleranciji i mržnji. Projekt se bavi pitanjem postoji li za jedan dio populacije (60+) uopće pravo na novu ljubav, strast i novi početak. Naime, kao da je u kazalištu, a i time i društvu, za taj dio populacije ta mogućnost izbrisana, a time i zabranjena. U ovoj predstavi glumačka podjela predvođena našom nacionalnom dramskom prvakinja Oliverom Baljak ispričat će njihovu priču.

Ivan Plazibat diplomirao je kazališnu režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Potpisuje režiju tridesetak kazališnih predstava. Režirao je u kazalištima diljem Hrvatske i regije kao što su HNK Split, HNK Varaždin, KMD Dubrovnik, Teatar ITD, GKL Split, Kerempuh, Bosansko narodno pozorište Zenica, SARTR Sarajevo, GP Jazavac, Kerempuh, GK Komedijska. Godine 2015. i 2019. bio je izbornik festivala Mali Marulić u Splitu, a od 2015. do 2017. član vijeća festivala Marulićevi dani u Splitu. Dobitnik brojnih nagrada za svoje dječje predstave („Moj prijatelj Mačkodlak“, „Lažeš Melita“, „Miš u toću“, „Alo to sam ja“) među kojima su nagrade za najbolju režiju i najbolju predstavu i to tri put kao dobitnik nagrade festivala Mali Marulić, dvaput nagrade Naj, naj, naj festivala, nagrade festivala Assitej u Čakovcu i Nagrade hrvatskog glumišta za najbolju predstavu za djecu i mlade. Za svoje predstave („Kroćenje goropadnice“ i „55 kvadrata“) dobitnik je nagrada za najbolju predstavu i najbolju režiju na festivalima Gavelline večeri, Marulićevi dani, Nagrade hrvatskog glumišta i Festivala malih scena u Rijeci. Navedene i druge predstave osvojile su i više od četrdeset glumačkih i suradničkih nagrada na festivalima u Hrvatskoj i izvan nje.

MIRANDOLINA

Marina Carr

Coproduzione con / Koprodukcija s Abbey Theatre (Dublino/Dublin) e Teatro Stabile del Veneto - Teatro Nazionale

Regista / Redateljica:

Caitriona McLaughlin

Dramaturginja / dramaturga:

Monica Capuani

Traduzioni / Prevoditeljica:

Monica Capuani

Scenografia / Scenografija:

Katie Davenport
Costumi / Kostimi:
Katie Davenport
Musiche / Glazba:
Anna Mullarkey
Assistente alla regia / Asistent redatelja:
Martina Testa
Assistente alla scenografia e costumi / Asistent scenografije i kostimografije:
Florentina Burcea
Interpreti / Uloge:
Padre/Otac: Alex Cendron
Rip: Riccardo Gamba
Mirandolina: Gaja Masciale
Fabrizio: Massimo Scola
Madre/Majka: Sandra Toffolatti
Fiori: Denis Fasolo
Ethel: Margherita Mannino
Bisnonno: Giancarlo Previati
Alba: Andrea Tich

Prima / Premijera: 5 marzo 2026 / 5. ožujka 2026.

Trajanje:

2:45

Izvodi se s jednom pauzom

Službeni program Kulturne olimpijade u sklopu Zimskih olimpijskih igara u Milanu i Cortini d'Ampezzo 2026.

Preradba Goldonijeve „Gostioničarke“

Gotovo tri stoljeća nakon svoje premijere u Veneciji, „Gostioničarka“ Carla Goldonija i dalje spada među najpoznatija i najizvedenija remek-djela talijanskog repertoara. Premda autor u svojim napomenama čitatelju tvrdi kako želi od svoje protagonistice, Mirandoline, stvoriti primjer „barbarske okrutnosti“ i „uvredljivog prijezira“ žena koje se rugaju ljubavi muškaraca, učinak koji Gostioničarka postiže jest istinsko veličanje ženske inteligencije.

Prije svega, venecijanski autor revalorizira ženu kao inspiriranu i samosvjesnu junakinju, potpuno svjesnu vlastitih odluka, a tu perspektivu produbljuje propitivanjem klasnih dinamika i društvenih odnosa koji i danas snažno odjekuju. U komediji jasno proizlazi prosvjetiteljski koncept samoodređenja pojedinca, osobito značajan upravo zato što ga zastupa ženski lik, koji će u tekstu Marine Carr pronaći nove, dosad neviđene dodirne točke sa sadašnjošću.

RAVEL, ŠOSTAKOVIČ I DEBUSSY

Dirigent:

Niklas Benjamin Hoffman

Solist:

violončelo: Giovanni Genovese

Riječki simfonijski orkestar

Na programu:

Maurice Ravel: Le tombeau de Couperin, suita za orkestar

Dmitrij Šostakovič: Koncert za violončelo br. 2

Claude Debussy: La Mer, tri simfonijske skice za orkestar

NIGDJE, NIOTKUDA

Bekim Sejranović – Goran Vojnović

K-HNK koprodukcija s Hrvatskim narodnim kazalištem Split

Redatelj:

Ivica Buljan

Autor adaptacije:

Goran Vojnović

Kostimografinja:

Ana Savić-Gecan

Scenograf:

Aleksandar Denić

Skladatelj:

Mitja Vrhovnik Smrekar

Dizajn svjetla:

Sonda Trinajst

Video:

Toni Soprano Meneglejte

Asistentica kostimografinje:

Hana Tavčar

BRČKO

Uloge:

Bekim: Leon Lučev / Tarik Žižak

Udovica: Aleksandra Stojaković Olenjuk

Suzana: Romina Tonković

Dino i Meleć: Petar Baljak

Pele i Kasimova ljubavnica: Jelena Lopatić

Liso i Bekimov otac: Deni Sanković

Zada: Ana Marija Brđanović

Majka: Nives Ivanković

Kasim: Damir Orlić

Suljo i Hodža: Dražen Mikulić

Pripovjedačica: Nika Grbelja

RIJEKA

Uloge:

Bekim: Leon Lučev / Tarik Žižak

Recepcionarka: Romina Tonković

Alija: Zoran Prodanović Prlja

Luburić, Mile Glava i Inspektor HVO: Dražen Mikulić

Nastavnica: Nives Ivanković

Dekan: Ana Marija Brđanović

Policajac: Damir Orlić

Karmen: Nika Grbelja

Hamid: Deni Sanković
Dalton: Petar Baljak
Silvija: Jelena Lopatić
Službenica i Prodavačica: Aleksandra Stojaković Olenjuk

OTOK S.

Uloge:

Bekim: Leon Lučev / Tarik Žižak
Gradonačelnica: Ana Marija Brđanović
Aljoša: Damir Orlić
Marko: Petar Baljak
Sara: Nika Grbelja
Kole: Zoran Prodanović Prlja
Lars: Deni Sanković
Selma: Romina Tonković
Harald: Dražen Mikulić
Službenica: Jelena Lopatić
Žena: Nives Ivanković
Crnomanjasti: Zoran Prodanović Prlja
Suzi: Aleksandra Stojaković Olenjuk
Inspicijentica:
Sandra Čarapina
Fotografije:
Toni Soprano Meneglejte

U predstavi se koristi obrada pjesme „Niotkuda” grupe Let 3 (autori: D. Martinović i Z. Prodanović) Mitje Vrhovnika-Smrekara i pjesma „Javna kupatila” grupe Paraf (autori: D. Ladavac, G. Lisica, R. Varljen, M. Vičić, Z. Čabrijan i P. Čabrijan).

Trajanje:

2:00

Izvodi se bez pauze

“Nigdje, niotkuda” Bekima Sejranovića jedan je od najznačajnijih hrvatskih romana 21. stoljeća. Napisan u autobiografskom ključu, nalazi se na tragu autofkcionalnih djela Karla Ovea Knausgård, Édouarda Louisa, Annie Ernaux, Bernardine Evaristo... „Nigdje, niotkuda” je amblematski riječki roman. Ne samo što je dio radnje smješten u Rijeku, već je autor sam stvarao i pripadao mitologiji grada. Jedan je od najvažnijih protagonista i kreatora alternativne scene koja je krajem osamdesetih bila epicentrom umjetničkih zbivanja u Rijeci. Naslov romana parafraza je kultne pjesme grupe Let 3 s kojom je Buljan ostvario mnoge važne predstave. Priča prati ključne događaje iz života Bekima Sejranovića: od djetinjstva u Brčkom, preko srednjoškolskih dana provedenih u Rijeci, do odlaska u Norvešku gdje autor studira i radi kao prevoditelj i predavač.

Bekim Sejranović rođen je 30. travnja 1972. u Brčkom gdje je završio sedam razreda osnovne škole. Osmi razred završio je u Bosanskoj Gradiški, a od 1985. godine pohađa srednju Pomorsku školu u Bakru, smjer nautika. Nakon položene mature jednu godinu studira na riječkom Pomorskom fakultetu, no potom odustaje od sna da postane pomorac te na tamošnjem Filozofskom fakultetu počinje studirati književnost. Godine 1993. seli se u

Oslo, na čijem je Povijesno-filozofskom fakultetu 1999. magistrirao južnoslavenske književnosti. Na istom fakultetu od 2001. do 2006. godine zaposlen je kao lektor i predaje južnoslavenske književnosti, jezike i prevođenje. Nakon toga radi uglavnom kao sudski tumač ili predaje norveški za strance. Od 2011. do 2014. živi pretežno u Ljubljani, a od svibnja 2015. do svibnja 2018. u Zagrebu. Zatim je ponovo u Oslu. Umro je 21. svibnja 2020. godine u Banja Luci. Po primitku vijesti, Veleposlanstvo Bosne i Hercegovine u Pragu istoga je dana spustilo zastavu Bosne i Hercegovine na pola koplja u znak žaljenja na prerano preminulog književnika.

Ima dvije kćeri, Katju u Oslu i Iskru u Ljubljani.

Za roman Nigdje, niotkuda dobio je 2009. godine Nagradu Meša Selimović za najbolji roman na području Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije i Crne Gore. Knjige su mu prevedene na norveški, engleski, francuski, talijanski, slovenski, makedonski, češki, poljski i bugarski jezik. Bio je jedan od pokretača Književnog festivala Imperativ u Banja Luci, te njegov umjetnički ravnatelj od 2018. do 2020.

MAGARČIĆ I KIT

Autorski projekt Damira Martinovića Mrleta i Ivanke Mazurkijević

Predstava za djecu prema priči Damira Martinovića Mrleta

Režija:

Leda Festini Jensen / Damir Martinović Mrle

Asistent režije:

Saša Hess

Dramaturgija:

Leda Festini Jensen / Ivanka Mazurkijević / Damir Martinović Mrle

Scenograf i kostimograf:

Saša Hess

Asistentica scenografa:

Andrea Matić

Video:

Branimir Štivić / Ivan Marušić Klif

Oblikovatelj svjetla:

Dalibor Fugošić

Glazba:

Damir Martinović Mrle / Ivanka Mazurkijević

Koreograf:

Paolo Mangiola

Uloge:

MAGARČIĆ: Edi Ćelić / Damir Orlić

MASLINA MUDRA: Jelena Lopatić

MASLINA SLATKA: Ana Marija Brđanović

MASLINA NOVA: Romina Tonković / Nika Grbelja

ČAROBNICA: Aleksandra Stojaković Olenjuk

OLIVIO: Petar Baljak

OLIVER: Mario Jovev / Giulio Settimo

KIT: Mario Jovev / Giulio Settimo

Inspicijentica:

Sandra Čarapina

Trajanje:

0:45

Izvodi se bez pauze

Tema predstave, namijenjena najmanjim gledateljima, je mediteranska čarolija neobičnog prijateljstva. Priča predstave iznimno je jednostavna – u šumi maslina živio jednom jedan magarčić Olio. Živjeti među maslinama, od davnina, smatralo se posebno ljekovitim i iscjeliteljskim. Masline su smatrane posebnom vrstom koja posjeduje moć komunikacije s bićima iz drugih, mističnih svjetova. Mali je magarčić svaki dan na leđima maslinama nosio vodu iz obližnjeg bunara koji je po mnogo čemu bio neobičan bunar s vrlo neobičnom vodom. Ta je magična voda nastala krupnim kapima koje su tekle licima vila potočnica.

I dok je Olio zadovoljan i sretan bivao u društvu stabala, proganjala ga je želja koja mu se još nije ostvarila. Kada bi legao, umoran od posla oko maslina, sanjario bi o plivanju s kitovima. Odlučio se stoga jedno jutro ispričati svoju želju prijateljicama maslinama. One su bile uvjerene kako će mu se san ostvariti, no nedostajalo mu je snage za plivanje s kitovima. Masline su mu odlučile pomoći.

Kako točno vidjeti ćete u predstavi koja za cilj kroz prepoznatljivi svijet Mediterana prenijeti djeci važnu društvenu poruku o održivosti našeg planeta.

JA, TATA

Bjarni Haukur Thorsson

Regia / Režija:

Marco Di Stefano

Attore / Glumac:

Giulio Settimo

Direttrice di scena / Inspicijentica:

Andrea Slama

Trajanje:

1:30

Izvodi se bez pauze

Coproduzione con / Koprodukcija s ZaTroCaRaMa APS

Otkrijte bogati očinski svijet ispunjen smijehom, plačem, strahom u cijenjenoj komediji „Ja, Tata“ Bjarnija Haukura Thorssona. Pripremite se na dirljivo monodramsko definiranje svega onoga što mislite kada kažete – tata. Od očinske trudnoće i pelena, pa sve do pitanja odnosa sa ženom i društvom, Giulio Settimo kao tata će vas nasmijati do suza, ali i dotaknuti u samo srce svojim putem do očinstva.

BAKA JE IZGUBILA KONAC

Massimiliano Cividati

Ispirato al libro illustrato di Iva Bezinović Haydon / Inspirano slikovnicom Ive Bezinović

Haydon

Regista / Redatelj:

Massimiliano Cividati

S. ima šest godina, ide u prvi razred i pravi je vrtlog radosti! Sve dijeli sa svojom bakom P., živahnom osamdesetogodišnjakinjom, punom ljubavi i mašte. Između igri, smijeha, crtanja i malih avantura, njihova veza raste svakim danom. Ali nešto se mijenja: P. počinje zaboravljati riječi, gubiti se u sjećanjima i brkati imena. Mala S. s čuđenjem i nježnošću otkriva da je njezina draga baka „izgubila konce”.

Održavajući delikatnu ravnotežu između glumačkog teatra i lutkarstva, predstava kroz ironiju i poeziju progovara o strahu i nadi koji izvire kada se suočimo s gubitkom pamćenja. „Baka je izgubila konac“ je intenzivna priča koja otkriva kako nevidljive niti ljubavi, unatoč svemu, ostaju zauvijek.

TRI SESTRE, JA

Autorski projekt Borisa Liješevića

Prema drami „Tri sestre“ A. P. Čehova

Redatelj:

Boris Liješević

Dramaturg:

Dimitrije Kokanov

Autori teksta:

Anton Pavlov Čehov / Boris Liješević / Dimitrije Kokanov / Olivera Baljak / Ana Marija Brđanović / Aleksandra Stojaković Olenjuk / Jelena Lopatić / Sabina Salamon / Nika Grbelja / Petar Baljak / Denis Brižić / Damir Orlić / Jasmin Mekić / Deni Sanković

Scenograf:

Igor Vasiljev

Kostimografkinja:

Marina Sremac

Originalna glazba:

Damir Urban

Zvuk:

Akustična gitara: Luka Toman

Suradnik za pokret:

Deneš Debrei

Oblikovatelj svjetla:

Dalibor Fugošić

Asistent scenografa:

Ivan Botički

Uloge:

Prozorov, Andrej Sergejevič: Mario Jovev

Natalja Ivanovna: Aleksandra Stojaković Olenjuk

Olga: Jelena Lopatić

Maša: Ana Marija Brđanović

Irina: Nika Grbelja

Kuligin, Fjodor Iljič / Ferapont: Denis Brižić

Veršinjin, Aleksandar Ignjatjevič: Deni Sanković

Tuzenbah, Nikolaj Lavovič: Jasmin Mekić

Saljonij, Vasilij Vasiljevič: Petar Baljak

Čebutikin: Damir Orlić
Anfisa: Olivera Baljak
podrška Veršinjinovoj ženi / sobarica: Sabina Salamon
Inspicijentica:
Sandra Čarapina

Premijera: 25. listopada 2025.

Trajanje:

2:45

Izvodi se s jednom pauzom

Što se točno događa kada se kazališni ansambl susretne s velikim dramskim tekstom? U procesu rada, pokreću se lavine asocijacija, prizivaju se priče i sjećanja, stvaraju se vrlo intimni prostori – razotkriva se ono što obično ostaje skriveno u pozadini kreacije lika. Taj unutarnji proces fermentacije, to „vrenje“ koje prethodi finalnom obliku – predstavi – postaje ovdje središnji fokus. Umjesto gotovog proizvoda, ova predstava se zagledava upravo u to dinamično stanje i proces fermentacije, u njegovu snagu, nepredvidivost, neizvjesnost i nesvodivost na formu. Taj proces snažan je, opasan i prijeteći. Liješevićev pogled na Čehovljevu dramu nije klasična interpretacija tog dramskog komada.

Ova predstava ponuditi će pogled odostraga. U uobičajenim redateljskim postupcima, resursi iz (ne)svjesnog koriste se kako bi se izgradio lik, no ovdje se događa upravo suprotno i dramski komad koristit će se kako bi se pokušalo izgraditi ono nesvjesno što komad priziva. Ova će predstava biti intimno svjedočanstvo o glumačkom stvaranju i procesima jer redatelj polazi od teze da je put do lika često puno životniji nego lik sam. Tko smo mi danas u odnosu na Olgu, Mašu i Irinu? Što za nas znači ta mitska „Moskva“ – simbol čežnje, promjene, nedostižnog? S kim se identificiramo i zašto? Predstava „Tri sestre, ja“ ne traži odgovore, već nudi prostor za ispitivanje vlastitih odaziva na dramski tekst. To je intimno svjedočanstvo o glumačkom stvaranju – proces koji je često životniji, dublji i istinitiji od fikcije.

Boris Liješević (Beograd, 1976.) odrastao je u Budvi i diplomirao književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a režiju na Akademiji umjetnosti, gdje danas predaje glumu 'Strasbergovom metodom' kao docent. Jedan je od najistaknutijih redatelja srednje generacije u regiji. Njegov redateljski opus obuhvaća više od 30 predstava u desetak zemalja, u kojima dosljedno istražuje proces glumačkog stvaranja, tretirajući glumce kao ravnopravne koautore. Karijeru je započeo u Ateljeu 212, ostvarivši niz zapaženih predstava: Beograd-London, Dragi tata, Zverinjak, Projekcija, Prisustvo, Čarobnjak, Elijahova stolica – za koju je osvojio Grand Prix BITEF-a „Mira Trailović“ te predstavu Čitač (po Bernhardu Schlinku), što mu je donijelo Nagradu Grada Beograda „Despot Stefan Lazarević“. Poznat je i po dokumentarističkom pristupu, što se jasno ocrta kroz autorske projekte poput predstava: Čekaonica, Plodni dani, Povodom Galeba, Očevi su gradili, Peti park.

ILUZIJE

Ivan Viripajev

Coproduzione con / Koprodukcija s Festivalom Mittelfest

Regista / Redatelj:

Vinicio Marchioni

Ruoli / Uloge:

Ivna Bruck / Serena Ferraiuolo / Mirko Soldano / Andrea Tich

Scenografie e costumi / Scenografija i kostimografija:

Ivan Botički

Disegno luci / Oblikovanje svjetla:

Ivan Bauk

Assistente alla regia / Asistent redatelja:

Giuseppe Nicodemo

Traduzione / Prijevod:

Teodoro Bonci del Bene

Direttrice di scena / Inspicijentica:

Andrea Slama

Prima / Premijera: 22 dicembre 2025 / 22. prosinca 2025.

Trajanje:

1:30

Izvodi se bez pauze

Dva para, četiri glasa, neuhvatljiva i snažna naracija o ljubavi i vremenu, iskrenosti i iluziji. Rafinirana i iznenađujuća kazališna partitura u kojoj likovi naizmjenice pričaju živote koje su proživjeli, sanjali ili možda samo zamišljali. Djelo koje propituje svaku sigurnost: tko smo, koga volimo i što na kraju ostaje. Tekst spaja humor i melankoliju, s jasnim i vrtoglavim pisanjem. Na pozornici nema glavnih ili sporednih uloga: svaki lik prolazi kroz duboka otkrića, napete dijaloge, ispovijesti koje pokreću i dezorijentiraju.

Prema riječima redatelja Vinicija Marchionija, „to je divna zagonetka, mehanizam za rušenje unaprijed uspostavljenog poretka, u kojem se istine konstruiraju na poetski i vječni način, samo da bi se rastavile ciničnom ironijom i razočaranjem, bez ikakvog vremena da se osjeti gorak okus u ustima.“ Predstava postaje jednostavna i duboka refleksija o identitetu, ljubavi i nevidljivom, „svjetiljka“ koja nam otkriva obrise sadašnjosti.